

Лепосавић – Пуних девет дана житељи шест месних заједница у општини Лепосавић дежурају даноноћно на барикадама како би спречили да се инсталира царина самопроглашене државе Косова на административном прелазу Јариње.

„Успели смо оне ноћи, 25. јула, да спречимо специјалце ’Роса’ да нас окупирају. Довезли смо камионе, препречили багерима, а сам Бог зна како се одједном ту створило на тоне песка, шљунка и кубици балвана, којим смо блокирали пут. Не дамо им, борићемо се овако голоруки, па нека ударе. Верујемо да нас Београд неће оставити на цедилу”, прича Ратомир В. житељ Лепосавића.

У Лепосавићу су на самом улазу у варош, из правца Косовске Митровице, организоване осмочасовне смене. Уведена је и радна обавеза. Као у фабрици на покретној траци, једни одлазе, други долазе, али увек има пуно људи, који ћутке стоје или седе на барикадама.

Тако се одмах прочује шта се разговарало у Рудару и које одлуке је донео кризни штаб. Међу окупљеним Србима настало је благо комешање на најаву да ће Кфору бити дозвољено да алтернативним правцима довози храну и воду својим војницима у бази Нотинг хил.

„Све ми је то сумњиво. Тако су они, 26. јула, хеликоптерима превозили албанске царинике. Мислите ли ви да је овај народ глуп. Они причају већ 12 година да нас бране и да су ту због нас, али све се видело. Довешће они нама кроз ту храну и пиће и албанске специјалце”, реагује гласно Јован М., 35-годишњак који је своје најбоље године провео у Јунику, и који каже да зна шта су шиптарски терористи.

На барикадама је и Марија Јаковљевић из Лепосавића: „Није ми тешко што сам овде. Ноћу жене не дежурају, али дођем до барикада, чини ми се да ми је мало лакше. Код куће оставим свекрву да ми пази децу, али све ми се чини да ово некако на лоше

мирише. Не бих волела да сам у праву, тензије су мало стале, и баш када смо помислили да ће стање да се среди, ево поново нова игра НАТО-а”, забринуто коментарише Марија Јаковљевић.

У Лепосавићу се до ових барикада мирно живело. Сада су, од 26. јула, сви забринути, тескобни, брине их надлетање летилица Кфора у ниском и бришућем лету, а посебно ноћу када се погасе светла, и Ибарском долином крену „тамо, негде доле”. Крајња тачка им је Јариње. Амерички и пољски војници повремено дођу до барикада, осматре ситуацију и поново се врате. Долазе из правца Митровице, из војне базе Нотинг хил, која је на само километар од српских барикада на којима су голоруки житељи Лепосавића, Сочанице, Лешка, Белог Брда, Бистрице и Врачева.

(Политика)